

Пише: Маринко М. Вучинић
недеља, 02 октобар 2016 11:43

Протекли непосредни избори у Демократској странци су у политичким оценама овог догађаја представљени као „велики допринос“ развоју политичке културе и „значајна иновација“ која ће допринети демократизацији страначког, али и нашег укупног политичког живота. Али када се погледа начин вођења унутарстраначке кампање, сам ток гласања, постигнути резултати и слаба излазност преосталог чланстава ДС на ове изборе, може се оправдано поставити питање – колико су они били заиста демократски и непосредни.

Већ сама чињеница да у историји ове странке никада се није десило да неки од кандидата за председника (а на овим изборима било их је четири) добије тако висок проценат гласова, а да при томе није било дисперзије гласова, јасно указује да су ово били лобистички и мешетарски вођени и дириговани тзв. „непосредни избори“. Како је могуће да сви кандидати са листе Драгана Шутановца за потпредседничке функције буду изабрани, а да је на листи било девет кандидата? Још је чудније како ни ту није дошло до било каквог расипања гласова – очигледно, због тога што је гласање обављено по истом лобистичком обрасцу као и за председника странке. Може се рећи да у редовима ДС, бар у том погледу, влада завидна дисциплина и једнообразност. Како је могуће да нико не спомиње неколико хиљада чланова странке којима је ускраћено право да гласају на овим изборима? Очигледно да је на делу била стара и опробана пракса лобистичког и диригованог гласања, која се као и до сада увек обављала прикупљањем подршке општинских одбора и њихових функционера. На делу је и овог пута било деловање добро уигране страначке инфраструктуре и номенклатуре која је од ових тзв. непосредних избора направила само отужну фарсу.

Пише: Маринко М. Вучинић
недеља, 02 октобар 2016 11:43

